

[Landbrugsministeren.]

Medlem sagde, at han maatte modsætte sig Loven, fordi her var Tale om en systematisk Nedsættelse af Levnedsmiddelproduktionen. Ja, det er der for Øjeblikket, men naar jeg for mit Vedkommende kan gaa med til disse Bestemmelser, er det netop, fordi jeg er fuldkommen klar over, at hvis dette Problem skal klares ad Frivillighedens Vej og det hele gaa paa bedste Beskub uden en gennemført Organisation, kan man være sikker paa et saadant Prissammenbrud, at der vil komme alt for ringe Produktion i Løbet af, skal vi sige et halvt eller et helt Aar. Hvis man ønsker at opretholde en anstændig Flæskeproduktion, saaledes at vi til enhver Tid har rigeligt af den Art Fødemidler, saa er der ikke andet at gøre end at gribe ind nu, da man ellers sikkert vil komme til at staa overfor en Situation, som er meget, meget værre. Derfor begriber jeg slet ikke, at man fra den Side vil gaa imod en Lov, som netop gaar ud paa at sikre, at vi ikke i den kommende Tid staaar overfor at have for faa Fødemidler paa dette Omraade. Det ærede Medlems andet Argument mod Lovforslaget var, at det var fremkommet efter et Ønske fra Landbrugernes Side, og at Regeringen havde været følgagtig, derfor gik Partiet imod Lovforslaget, for det var et Arbejdsgiverstandpunkt. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at hvis man ikke gennemfører de her foreslaaede Foranstaltninger nu, saa vil det sikkert blive den store Del af Landbrugene, der ikke er Arbejdsgivere, som i første Række vil blive slaaet ihjel økonomisk. Jeg forstaaar derfor slet ikke Argumentationen fra den Side, det kan umuligt være i Arbejdernes og i Husmændenes Interesse at gaa imod en saadan Lov — tværtimod, det vil navnlig blive de to Grupper af Befolkningen, som vil blive ramt overordentlig haardt økonomisk i Løbet af ikke alt for lang Tid.

Naar man ønsker en Udvalgsbehandling, vil jeg meget anbefale, at man gør denne saa kort som muligt, saaledes at Loven kan blive vedtaget i denne Uge. Det er ikke alene mit Ønske — og jeg ønsker det kun, fordi jeg ser, det er en Nødvendighed for Landbruget og for Samfundet i det hele —, men det er sikkert et Ønske, som næres af alle indenfor Slagterikredse og indenfor Landbrugsraadet, som har med disse Sager at gøre, og som ser en stor Fare i at vente med at gennemføre Lovforslaget.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsminister vidste ikke, om han kunde takke det konservative Folkeparti for de Udtalelser,

jeg havde fremsat om det foreliggende Lovforslag. Jeg skal tillade mig at bemærke, at en saadan Tak har vi heller ikke fornøden. De Grunde, den højtærede Minister fremsætter for, at Lovforslaget skal føres igennem hurtigst muligt, kan jeg ikke tage for gode Varer. Den højtærede Minister siger, at dersom Lovforslaget ikke gennemføres i Løbet af Dagen eller i Løbet af denne Uge, vil Slagterierne blive bestormet af Svin. Ja, men saa er det Slagteriernes egen Fejl i alle Tilfælde, thi det ligger jo i ethvert Slagteris Haand at begrænse Tilførselen af Svin for hver Uge, og naar de har kunnet gøre dette i Ugerne før Jul, kan de selvsagt ogsaa gøre det nu. Det forekommer mig ganske overordentlig urimeligt og uanstændigt, at den højtærede Landbrugsminister, naar disse Organisationer har haft Maaneder til at behandle dette Spørgsmaal, saa kun levner Rigsdagen Timer i Løbet af een Dag til at finde dets Løsning. Det er en Trafik, som det forekommer mig ganske forkasteligt at komme ind paa. Rigsdagen maa kunne kræve Tid til Overvejelse af de forskellige Forslag, der kommer til at ligge paa Tingets Bord. Det er et ganske urimeligt Jageri, naar man forlanger, at Mennesker, som overhovedet ikke har Forudsætninger for i en Studs at kunne løse disse Problemer, i Løbet af Timer skal give sig til at stemme derom. Der maa virkelig levnes de enkelte Medlemmer rimelig Tid til at sætte sig ind i de forskellige Spørgsmaal, som man ønsker at lovgive om her paa Rigsdagen.

Den højtærede Minister siger dernæst, at det er umuligt at gennemføre en frivillig Rationering. Jeg vil tillade mig at paastaa, at det havde været muligt, hvis der havde været Villie til Stede til at løse Problemet ad Frivillighedens Vej. Jeg beklager endnu en Gang ganske overordentligt, at vi skal til at lovgive paa et Omraade som dette. Den højtærede Minister siger, at hvis vi skal til at drøfte de Metoder, hvorefter Rationeringen skal foretages, vil det kunne vare Dage. Ja, det er muligt, men skulde der ikke være Dage tilovers til Drøftelse af et saa vigtigt Spørgsmaal, ved jeg i og for sig ikke, hvornaar man skulde drøfte Spørgsmaal i Dagevis. Her er et Problem, som kommer til at berøre Hundredtusinder af Mennesker her i vort Land, og skulde det da ikke være muligt for Rigsdagen at forbeholde sig nogle Dage til at overveje saadanne Spørgsmaal, inden man griber til at løse dem og maaske løser dem forkert? Det forekommer mig, at ikke et eneste af Ministerens Argumenter i Virkeligheden